

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt imago Christi nobis imprimatur. 7

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

LIBER III.

pertate diues, rationalis ex simplicitate prudēs,
& irascibilis ex patientia hilaris, & ex humilita
te sublimis efficiantur. ¶ Cum ergo sic sese ani
ma habuerit, tunc Christus dominus in ea velut
rex in regno suo præsidens, cunctas illius vires
gubernat. Et tunc spiritus noster est cœlum, ani
ma paradisus, & cor palatiū, in quo virtutum
omnium flores germinant. Christus enim sol iu
stitiae ipsum seruidum atq; fœcundum efficit. Et
hic sponsus sponsæ dicit: Hortus conclusus es so
ror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.
Et ipsa: Quid enim habeo, quod nō accepi? Aut
quid est in me, quod tu non conseruest? Tu enim
ipse es fons & abyssalis puteus. Tu es omnia in
omnibus, vt tuus. Apostolus ait: Sane ex me ni
hil habeo, sed grātia tua sum id, quod sum.

Qualiter Deum adorare, & imaginē Chri
sti intus exteriusq; nobis imprimere de
beamus.

Cap. VII.

Psa per semetipsam veritas ait: Spiritus est
Deus, & eos, qui adorant Deum, in spiritu &
veritate oportet adorare, non solum exteriori
modo, neq; in sensibus tantum per modum dele
ctionis. Quid ergo? dicet aliquis: Num omnes
imagines mihi interdicis? Nequaquam. Magis
autem vnam quandā imaginē tibi imprimere
volo, videlicet vt sāpe te ipsum in interioribus
tuis totaliter in cor paternū eleues, & ibi illam
forma carentem imaginem, verbum videlicet
æternum, quod pater cœlestis ex diuinitatis suæ
abyssō exculpit per modum speculi (quatenus
videlicet omnes animæ tuæ vires penetrat ac per
transeat) sumes, ita vt siue comedas, siue bibas,

eaō,

MARGARITAE EVANG.

eas, dormias, vel vigiles, amore sam hāc imaginē nunq̄ ab ista imagine, a Christi videlicet diuinitate abducere te patiaris: idq; non per imagines, sed essentialiter, & iuxta hanc oēm vitā tuā, & esse tuū intus exteriusq; institues. Et sic pector aliḡs, qui ad similitudinē alterius imaginē aliquam pingere intendit, cum omni diligentia omnia imaginis illius, quā imitari vult, linea menta considerat, & ea in tabula sua exprimere mititur: ita & tu amabilem hanc, & forma carerem imaginem attende, ubi videlicet secundum diuinam naturam suā sine cessatione in diuina abyssum, cum oībus, quæ vñq; a patre accepit, refluit, & iuxta eam exprime imaginem tuam. ¶ Insuper & amabilem humanitatis eius imaginem attende, eius videlicet humilitatē, misericordiā, aliasq; abyssales virtutes ipsius considerando: idq; non cum modo, sed supra omnem modum, ita ut v hicuncq; fueris, siue in solitudine, siue in multitudine, quibuscunq; locis & temporibus, semper hoc tibi speculū propone, & ad ipsam omnes vires cordis tui converte. Dirige oēs vias tuas, & profer singula verba tua, quasi ipse corā assisteret. Si comedis, intinge singulas buccellas in precioso sanguine ipsius: si bibis, cogita eum ex benedictis vulneridus suis potum illum tibi præbere. O si quis ista considerare, & in eis sese exercere velleret. Insuper si dormis, reclina caput tuum super sanguinolentum cor ipsius: si loqueris, cogita ipsum coram astare, & audi re singula verba tua, aspicere quoque omnem apparatus & intentionem tuam. Et sic immerge te ipsum in nobilem ac diuinam hanc imaginem, & ipse sine dubio euehet ac eleuabit te in depictam

LIBER III.

depicta ac forma carente suam imaginem. Quodam tempore talia cuidam intus verba dicebantur; Qui per seipsum sedere presumit, anteque a domino sedere iubetur, ille ab eodem deponetur. Multi multas intentiones habent, sed re vera multiplicitas intentionum, unitatem dissoluit. Iam olim in felicitate secundo magister quidam diuinus asserebat. Tu ipse considera infundo tuo, quod opera, quod modi, quod exercitia te comprehendens in forma carente illam ac superessentialiter imaginem introducere possint, & hos modos, eaque exercitia potissimum sequere, donec a tuus & omnium creaturarumque imaginibus absolutus, in diuina imagine supra omnem imaginem absorbaris.

Qualiter omniū solennitatū memoria in anima permaneat, quae Deum veraciter intus & exterius sequitur. Cap. VIII.

Enique, ut iam dixi, Deus ipse est oia in omnibus, in quo oē bonū & tota salus nostra consistit, quod etiam nos oēs saluos fieri cupit. Ideo namque & seipsum in nobis vivit, & est sanctū sanctorum, in quo oia festa & solennitates peraguntur in intimis, in occultis sanctis sanctorum. Hic eternam semper natalis domini agitur, quia dominus hic in anima semper spiritualiter generatur. Semper purificatio celebratur, quia nimis anima seipsum cum Dei filio, in interiori spiritus sui templo, quod Deus sibi ipsi exemit & consecravit, offert. Hic etiam quantum vitam & exempla eius sequimur, tantum Dei filius in nobis educatur. Cœnā quoque suam hic seruat, & seipsum ad seipsum in aia recipit, ipsamque spiritualiter sacratissimo corpore & sanguine suo reficiens, totaliter in se transformat,